

bare at sige, at vi synes, at det, der kommer i det her forslag, er sympatisk.

Fru Lene Hansen nævner noget om et stoffrit Danmark, og jeg synes, det ville være utrolig dejligt, hvis vi kunne nå til det en dag. Jeg tror bare ikke, det er realistisk, og derfor må vi spørge, hvilke skridt vi så kan tage for at nå derhenad, nå hen mod nogle bedre forhold for selvfølgelig alle misbrugere i vores samfund, men i det her konkrete tilfælde de unge mennesker.

Det er jo unge mennesker fra alle sociale lag, som netop sniffer. Det er måske en lille ting, der gør, at de bliver fristet til det. Der kan være nogle, der har det utrolig dårligt, men der kan også være nogle, der bare synes, at de skal have lidt spænding for en aften, og så er det, det kan få fatale følger og være meget, meget invaliderende og i værste fald også forårsage døden. Det rammer heller ikke kun det unge menneske, men også hele netværket omkring det unge menneske, venskabskredsen, familien, forældrene osv.

Der bliver også nævnt noget om informationsarbejdet. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi sørger for, at der kører informationskampagner, men jeg synes også godt, at man kan sige, at vi også godt kan være lidt på forkant, så det ikke først behøver at være i det øjeblik, hvor skaderne er sket, at vi går ind og laver en masse informationsmateriale. Vi har jo i flere år vidst, at der har været problemer på det her område, og derfor synes jeg altså, at det er rimeligt, at vi arbejder videre med det og ser, hvordan og hvorledes vi kan gribe det her an.

Kl. 18.25

Når fru Marion Pedersen er meget bekymret over de her forskellige lugtgener, vi kan få, vil jeg sige, at de jo altid har været der på alle mulige andre måder. Og det er jo kun i det tilfælde, at de inhalerer, altså sniffer det her lighergas, at de vil opleve den der grimme odør, som fru Marion Pedersen nævner.

Jeg håber helt klart, at vi kan arbejde videre med det, og at der også fra forskerside vil blive forsket meget mere i det, sådan at vi kan opnå bedre forhold for vores unge mennesker og komme det her utrolig store problem til livs. Det skylder vi i hvert fald de unge mennesker.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Første behandling af lovforslag nr. L 234: Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om valg til Folketinget. (Forhøjelse af pensionsalderen fra 60 år til 67 år).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 25/4 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Thor Pedersen):

I forslaget fra Dansk Folkeparti er ønsket jo, at man hæver folketingsmedlemmers pensionsalder og ministres pensionsalder til 67 år på lige fod med det, der er foreslået om alderspensionister i forslaget til velfærdsåændringer, som vi netop sidder og forhandler.

Jeg vil lige først sige principielt, at for folketingsmedlemmerne gælder, at det alene jo kan varetages af Folketingets Præsidium, og det tilkommer ikke mig som minister overhovedet herfra nu at tilkendegive, hvad Præsidiet måtte mene om ændret pensionsalder. Derimod er det sådan, at når det drejer sig om ministre og ministerpensionsregelsættet, tilkommer det jo regeringen at tilkendegive synspunktet om ændringer.

Det er regeringens ønske, at der sikres en parallelitet, altså at det, der måtte være i forskydning i år for alderspension, også afspejler den forskydning, der kan være i ministerpensionen.

Man skal erindre, at de nuværende 60 år for ministerpension jo er fastsat ud fra en ligestilling med tjenestemandspensionsreglerne, hvor tjenestemandspensionisten har en ret til at hæve sin pension, når vedkommende bliver 60 år, og det er også det, der i øvrigt er forudsat i pensionsbeskatningsloven. Det er også derfor, rege-